

Schengenaftalen, der giver fri bevægelighed også for dem, der først er kommet ind i Sydeuropa, ja, så betyder det selvfølgelig, at vi bliver en magnet.

Derfor er den eneste konsekvens af, at et flertal herinde har tilsluttet sig Schengen, den eneste mulige vej ud af det her selvfølgelig, at vi har strammere regler, så vi ikke bliver en magnet. Så meget vil jeg gerne medgive dem, der har sagt, at der er sådan en sammenhæng mellem, hvad de andre har af regler, og hvilke regler vi har, så længe Schengensamarbejdet er der og der er de åbne grænser.

Formanden:

Hr. Claus Larsen-Jensen, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Der er én væsentlig ting, som hr. Kristian Thulesen Dahl fuldstændig overser. Det er, at uanset EU, uanset Schengenaftale, uanset samarbejde på flygtninge/indvandrerområdet, så er der et globalt problem, der medfører, at der er mange flygtninge og folk, der forlader deres land som udvandrere.

Og det, vi egentlig opnår ved et samarbejde, er i virkeligheden, at vi i fællesskab bliver bedre til at kunne håndtere, hvordan vi vil klare den opgave.

Og så bliver jeg nødsaget til at sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Vi tager sandelig også stilling fra sag til sag, fra forslag til forslag. Pointet er bare, at for de 14 andre lande er det her fuldstændig sammenhængende, samtlige de forslag, de stiller. Og da vi er afhængige af, at de skal sige ja til, at vi gerne må være med, så er det faktisk også dem, der langt hen ad vejen bestemmer, om vi må vælge fra, vælge til, eller hvad vi må. Og der skal vi prøve at slås, så langt vi kan, for den indflydelse, vi kan få for danske interesser, med de begrænsninger, vi har.

Formanden:

Er der ordførere, der ønsker ordet i anden omgang? Hr. Knud Erik Hansen.

Knud Erik Hansen (SF):

Det her er blevet en blandet debat om indholdet i en asylpolitik i Europa og så om vores forbehold.

Jeg synes, der i virkeligheden blev meget lidt debat om indholdet, som måske i virkeligheden fortjente en bedre debat. Det er jo et kæmpepro-

blem, vi står over for, med et rigt Europa og en masse fattige lande og en masse lande med uro rundt omkring, som klart giver en forpligtelse også til Europa til at løse en fælles opgave, en opgave, som vi har brug for at man løser på en fælles måde, idet det jo ellers bliver svært for de enkelte lande at håndtere rimelige regler både for asylansøgere og for tredjelandes statsborgere.

Men det var slet ikke primært den debat, vi fik. Vi fik primært en debat om forbeholdene. Og jeg må sige, at jeg synes, den har været præget af, at der er nogle partier, der har en gevaldig interesse i at gøre forbeholdene ganske umulige, samtidig med at de med den politik, de fører på det her område, faktisk gør det umuligt at få den indflydelse, som man snakker så meget om at man godt vil have.

Det er jo ikke sådan, at forbeholdene forhindrer os i at få indflydelse. Formelt har vi ikke stemmeret, men reelt ligger der jo det, at hvis vi indgår en mellemstatslig aftale og de andre lande er interesserede i at indgå en mellemstatslig aftale med et land, ja så ligger der også i det klart en interesse i, at man lytter.

Men den interesse får man jo ikke fremmet, hvis man ikke meddeler, at man er indstillet på og sats på at arbejde hen imod en aftale.

Men det er jo en del af det politiske spil, at nogen her ønsker at udstille forbeholdene som helt umulige, hvad de jo ikke er. Og det er de jo heller ikke på alle de andre områder. Vi har en masse andre retlige områder, hvor jeg på ingen måde har hørt denne diskussion. Der er man jo gået ind, og Danmark har været med i forhandlingerne også på det retlige område. Det er ikke dér, vi har hørt, at vi ikke kunne være med og kunne blande os, hvis vi ville.

Men her har man åbenbart et problem med indholdet, som gør, at så bruger man det som begrundelse for, at nu skal vi ikke være med. Det er da en reel begrundelse, men så vil man også samtidig forsøge at miskreditere det mulige i forbeholdene. Det er langtfra ikke umuligt at få indflydelse, hvis man vil. Men det, som Folketinget opfører her, kan gøre det ganske svært.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jamen jeg vil bare gerne bede SF's ordfører bekræfte, at det, der er SF's forbeholdspolitik, er, at det er helt i orden at følge den politik, som EU-Kommissionen fremlægger, kopiere den til punkt og prikke, simpelt hen føre den politik,